

[Meta Ditzel.]

ationale sprog i EF, vil det være en utilstede-
lig tilsidesættelse, hvis en sådan behand-
ling — som nogle opfatter den — er led i et
forsøg på at fjerne dansk som EF-sprog.

Meta Ditzel: Baggrunden for mit spørgs-
mål er, at chefen for Fællesmarkedskommis-
sionens tolkeafdeling, fru van Hoof, har
beklaget sig over, at det er vanskeligt at
skaffe danske tolke; derfor ønsker hun
dansk afskaffet som EF-sprog, siger hun
direkte i et interview.

Det lyder ret foruroligende. Naturligvis
må der være en indkøringstid, før tolkesys-
temet kan fungere tilfredsstillende; det er
jeg helt klar over. Men årsagen til vanskelig-
hederne er åbenbart ikke mangel på tolke,
derimod dårlige arbejdsforhold. Man kan
ikke undres over, at tolkene føler sig chika-
neret, hvis de aldrig får en ordentlig kontrakt,
har dårligere arbejde og dårligere
takster end andre tolke, kan blive udsat for
at skulle deltage i en forhandling fra kl. 10
formiddag til kl. 7 næste morgen uden afløs-
ning og ikke kan gøre arbejdet tilfredsstil-
lende, fordi de ofte ikke får dagsorden og
arbejdsdokumenter til gennemsyn før en
forhandling eller bliver sat til at tolke andre
sprog end det, de har som speciale.

Da jeg finder det meget væsentligt, at
aftalen om, at dansk skal have samme vil-
kår som andre nationale sprog i fællesmar-
kedet, overholdes, mener jeg, der er grund
til at bede ministeren gribe ind for at bedre
forholdene. De problemer, et lille land som
Danmark kan komme ud for i fællesmarke-
det, kan give vanskeligheder, og det kan
volde endnu større vanskeligheder, hvis der
skal forhandles på et fremmed sprog. Ét er
at møde med forberedte erklæringer og re-
degørelser, noget helt andet at deltage i for-
handlinger. Det kræver megen sprogkyndig-
hed, hvis alle betydningsfulde udtalelser
skal opfattes rigtigt, hvis misforståelser skal
undgås. Bliver dansk udelukket, vil det i
høj grad begrænse vore muligheder for at
vælge de bedst kvalificerede til at repræsen-
tere os i fællesmarkedet; det kunne jo føre
til, at vi altid må udnævne ministre efter
sprogfærdigheder, fordi de skal kunne sen-
des til Bruxelles eller andre fællesmarkeds-
steder til vigtige afgørelser, og det synes jeg

ikke er helt i overensstemmelse med vor
demokratiske indstilling.

**Ministeren for europæiske markedsanlig-
gender (Ivar Nørgaard):** Jeg har også be-
mærket mig de pressemeddelelser, der refe-
rerer til udtalelser af chefen for FN-Komis-
sionens tolkeafdeling, fru Renate van
Hoof, men man må over for hendes udtalel-
ser fastholde, at dansk er officielt sprog ved
EF, uanset hvad hun privat kan mene. Vi
kan jo ikke forbyde fru van Hoof at have nogle pri-
vate meninger om, hvordan sådan noget
skal ordnes, men det er altså ikke hende, der
bestemmer, hvad der er officielt sprog, og så
længe man ikke har truffet helt radikale
andre beslutninger — hvad jeg næppe fore-
stiller mig vil ske i overskuelig fremtid — er
dansk officielt sprog, og så skal man selvføl-
gelig også sørge for at få tilstrækkelig effek-
tiv tolkning af dette sprog.

Vi har udfoldet adskillige bestræbelser for
at få effektiviseret tolkningen, men vi må
erkende, at det er vanskeligt, når man be-
gynder medlemskabet. Det har hollænderne
erkendt, da de begyndte; da havde de også
en del vanskeligheder. Selv englænderne,
hvis sprog jo tales af flere end vort sprog,
har klager over tolkningen. Der er udfoldet
store bestræbelser for at effektivisere det, og
vi er også i gang med at undersøge de kla-
ger, som spørgeren har nævnt, for det er
klart, at man ikke kan acceptere nogen form
for sabotage mod, at tolkning til dansk skal
være så effektiv som muligt.

Meta Ditzel: Jeg vil gerne takke ministe-
ren for svaret. Det glæder mig meget, at
man er opmærksom på, at der bør gøres
noget. Jeg er også klar over, at der kan være
store vanskeligheder, og noget andet, som vi
må være klar over, er, at det er mægtig
store udgifter, der er tale om, hvis over
halvdelen af de ansatte i fællesmarkedet
kun er beskæftiget med oversættelse fra ét
sprog til andre sprog.

Gang på gang må vi jo fra de mindre nati-
oner have lejlighed til at konstatere i forbin-
delse med enten internationale eller europæ-
iske konferencer, at der ikke kan blive tale
om ligestilling, så længe enkelte store natio-
ner kan bruge deres eget sprog og andre et
fremmed. Men jeg er i øvrigt også klar over,